SPORTIVI ROMÂNI ÎN PLIN EFORT DE PREGĂTIRE PENTRU AFIRMAREA LA JOCURILE OLIMPICE DIN 1980

VICTORIILE OBȚINUTE LA CAMPIONATELE EUROPENE DE LA COPENHAGA, SUPORT ȘI ÎNDEMN SPRE NOI STRĂLUCITE SUCCESE ALE GIMNASTICII

La mai bine de o săptămînă de cînd Nadia Comăneci, exemplu de virtuozitate, își inscria în impresionantul palmares cel de-al 3-lea titlu de campioană absolută a Europei și cucerea definitiv prețiosul trofeu instituit pentru gimnasta învingătoare de trei ori în campionatul European, competiția de la Copenhaga continuă să rețină atenția tehnicienilor, a antrenorilor, a iubitorilor sportive continentale și, desigur, a comentatorilor de presă și televiziune din întreaga lume, care au urmărit la fața locului importanta și prestigioasa întrecere. În prim-plan se situează evenimentele majore ale acestor campionate, iar dintre acestea cei mai mulți socotesc că pe locul întîi se află, desigur, TRIUMFUL ȘCOLII ROMÂNEȘTI DE GIMNASTICĂ. Aceasta s-a impus în manieră impresionantă în fața altor puternice școli de gimnastică europene, cu deosebire a celor din Uniunea Sovietică, R. D. Germană și Cehoslovacia.

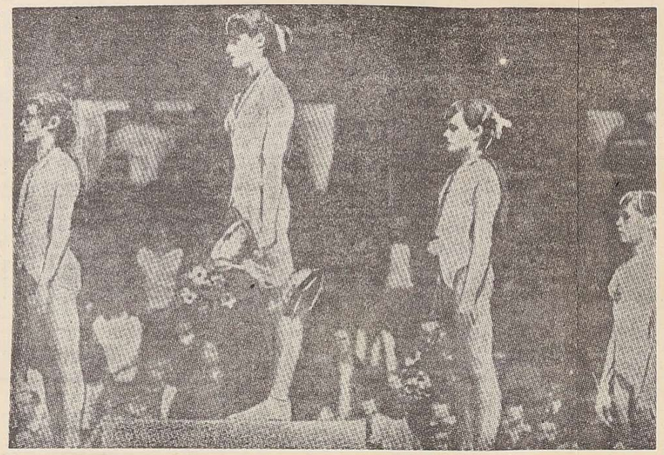

Brondby Hallen, Copenhaga, 11 mai 1979. Festivitatea de premiere a celor mai bune gimnaste din Europa. Pe cea mai înaltă treaptă a podiumului NADIA COMĂNECI, *iar pe locul 2 colega sa* EMILIA EBERLE *(în stînga), urmate de gimnastele sovietice* Natalia Șaposnikova *și* Elena Muhina, *clasate pe locurile 3 și 4 la individual compus.*

Fantastica victorie a Nadiei, o victorie pilduitoare pentru gimnastica mondială

Nivelul ȘCOLII ROMÂNEȘTI DE GIMNASTICĂ este dat, în primul rînd, de reapariția Nadiei Comăneci la nivelul la care ea s-a distins în fața lumii întregi la Jocurile Olimpice din 1976. Mai mult chiar, nu puțini au fost cei care ne-au declarat că revenirea spectaculoasă a triplei campioane olimpice de la Montreal reprezintă o victorie sportivă aproape unică, putînd fi socotită un exemplu de dăruire și de muncă perseverentă, de recucerire a unor poziții pe care mulți le considerau pierdute, un succes al gimnasticii autentice. Aceasta a determinat-o, de pildă, pe Jackie Fie, reputată specialistă din Statele Unite, membră a Comitetului tehnic feminin al F.I.G., să ne declare : „La Copenhaga, Nadia a fost fantastică!" Și pentru a întări parcă afirmația sa, specialista americană a repetat de trei ori : „Nadia a fost fantastică !" Hellmut Röhnisch, arbitru internațional de gimnastică, membru al Biroului federației din Suedia, ne spunea cu reală satisfacție : „Spre marea bucurie a iubitorilor gimnasticii din țara mea, echipa României a efectuat un turneu de pregătire și concursuri demonstrative în cîteva orașe suedeze, înainte de a veni la Copenhaga. Ca specialist, nu am pierdut prilejul de a le urmări, atît la antrenamente cît și la concursuri, pe gimnastele romînce. Firește, pentru designul meu interesat să o văd pe Nadia Comăneci, ea pare cea mai apropiată de ceea ce își dorește un antrenor. Ea a fost și este fantastică !"

Am avut prea puțin timp pentru a mă pregăti în vederea grelului examen de la Copenhaga. Dar, cu sprijinul antrenorilor mei, beneficiind de condițiile excelente de viață, învățătură și pregătire pe care le avem la Deva, am reușit, totuși, ca în doar cîteva luni să-mi modific complet exercițiile, pentru a nu mi se mai reproșa că prezint mereu același program de la Montreal. Mi-am asumat riscuri mari, executînd elemente noi în premieră mondială. Altele sînt aproape gata pentru a fi prezentate în competițiile oficiale viitoare. Pentru mine campionatele europene au fost doar o etapă intermediară în vederea următoarelor examene internaționale, pe care le consider și mai grele, de și mai mare răspundere. Sînt mîndră că am putut aduce patriei mele, gimnasticii românești și, de ce să nu recunosc, noii mele asociații sportive din care fac acum parte, „Cetatea" din Deva, aceste victorii. Promit și altele, cît mai curînd.

NADIA COMĂNECI
triplă campioană olimpică
triplă campioană absolută a Europei

Lumea gimnastică a fost unanimă în a aprecia valoarea ridicată a sportivelor românce. Nu puțini au fost specialiștii care au subliniat, de asemenea, prezența și antrenorilor români, în primul rînd al soților Marta și Béla Károly. Ne face, desigur, plăcere să primim asemenea elogii din partea unor specialiști a căror reputație este unanim recunoscută. Succesele de la Copenhaga, ce acoperă întreaga Europă, și în întreaga lume, și cu deosebire spectaculoasa revenire a Nadiei, într-un timp foarte scurt, au constituit motive de plăcută satisfacție atît pentru delegația noastră, cît și pentru toți prietenii noștri, din toate țările lumii. Campionatele europene au oferit și de astă dată un prilej de verificare, care ne-a ajutat să vedem în ce măsură ne situăm pe un drum bun și vă trebui să continuăm neabătut pe această cale. Numai așa vom putea menține gimnastica românească la un nivel competitiv mondial, cu perspective de a se impune și în viitoarele întreceri, cu deosebire la campionatele mondiale.

NICOLAE VIERU
secretar al F. R. Gimnastică

Impresionanta capacitate de a lansa mereu noi valori autentice în arena internațională

ȘCOALA ROMANEASCĂ DE GIMNASTICĂ înseamnă, în al doilea rînd, eficacitate în munca de pregătire, lansarea în arena internațională a unor sportive de ridicată valoare tehnică, capabile să mențină examene dificile cu egoste și prietenie atît la Școala generală nr. 7, unde își continuă cu mult succes studiile școlare, dar și de locuitorii orașului, care o stimează și o prețuiesc. Neîmplinirile de la Strasbourg au ambiționat-o pe Nadia, au determinat-o să lucreze cu pasiune și dăruire pentru a obține revanșa în fața gimnastelor sovietice, care o depășiseră la campionatele mondiale. Timp de mai multe luni, ea a muncit cu multă sîrguință, a dorit să învețe elementele și mișcări noi, de mare dificultate tehnică, pe care, pe parțial, le-a și prezentat la campionatele europene din Danemarca. Randamentul de o-a imbunătățită substanțial datorită, în primul rînd, excelentei pregătiri fizice din perioada de iarnă, care i-a asigurat o capacitate sporită de efort, făcînd posibilă, în consecință, trecerea la mișcări acrobatice extrem de grele și realizarea, de pildă, a unei sărituri de mare dificultate tehnică, cum este saltul înainte cu șurub, pe care Nadia l-a executat strălucit la campionatele europene, cucerind medalia de aur. De asemenea, s-a putut trece la realizarea unui exercițiu nou, complet schimbat, la paralele, care cuprinde întîre altele două mișcări de mare risc și dificultate, pe care Nadia le-a executat, de asemenea, la Copenhaga. Concomitent, s-au pregătit alte mișcări noi, care n-au fost introduse încă în exerciții, dar care, neîndoios, vor fi prezentate la viitoarele mari întreceri. În primul rînd la campionatele mondiale din Statele Unite. Este de prisos să subliniem că pentru însușirea a-

Obiectiv major: pregătirea unei echipe complete, la înalt nivel tehnic

Este momentul să subliniem că pregătirea unei echipe valoroase, capabilă să evolueze la cel mai înalt nivel în viitoarele întreceri și să aspire la cele mai înalte poziții ale ierarhiei mondiale, devine o chestiune de interes larg, în care este angajat prestigiul mișcării noastre sportive. Trebuie făcut totul ca la Deva să fie concentrate, pe cît posibil, valorile printre altele, de o modernă bază de antrenament, cum puține sînt în Europa, de săli speciale de pregătire la aparate, de toate condițiile trebuincioase învățăturii și desfășurării unui regim optim de viață pentru sportive.

cele mai bune sportive ale lumii. Să ne amintim că anul trecut, în septembrie, la Milano, gimnastele sovietice porneau ca mari favorite la prima ediție a campionatelor europene de junioare. Și totuși, cei care proneticau succesul sportivelor sovietice o-miteau capacitatea de luptă și nivelul tehnic al gimnastelor românce. În final, succesul sportivelor noastre a fost și mai surprinzător pentru nimeni. Emilia Eberle, Marilena Vlădărău, Gabi Grigoriuțiu s-au aflat în permanență în prim-planul luptei sportive, au încîntat pur și simplu pe specialiști și spectatori, cîștigînd succese internaționale de prestigiu. Emilia Eberle devenea prima campioană absolută de junioare a Europei, precum și medaliată cu aur în alte două probe, în timp ce Marilena Vlădărău repurta și ea frumoase succese, care o lansau în arena internațională. Era o dovadă concludentă a marilor disponibilități ale gimnasticii noastre feminine, a capacității ei de a lansa mereu noi valori autentice în marile competiții elemente valoroase, cu o excelentă pregătire tehnică și de concurs. Cu numai o lună mai tîrziu, la Strasbourg, aceleași tinere sportive obțineau medalia de argint la campionatele mondiale pentru echipa reprezentativă a României, iar Emilia reușea marea performanță de a se clasa în trei finale pe locul 3, cucerind astfel trei medalii de bronz. Iar acum, la Copenhaga, aceeași talentată și dîrză Emilia a devenit, după Nadia Comăneci, marea performeră a competiției, repurtînd victoria în fața renumitelor gimnaste sovietice Elena Muhina, campioană mondială absolută, și Natalia Șaposnikova, sportivă de talie internațională. Concurînd fără complexe, mobilizîndu-și întreaga capacitate fizică și tehnică, Emilia Eberle s-a întrecut parcă pe sine, dovedindu-i pe ziariști și specialiști să exclame : „Iată că românii au o nouă Nadia, capabilă să aspire la afirmări dintre cele mai mari în arena internațională". Și pentru ca tabloul acesta al capacității de afirmare a unor noi valori să fie complet, să imputne să menționăm puternica impresie produsă de a treia gimnastă a echipei noastre, Mirela Rîhn. Deși la primul său mare concurs, Melita a evoluat extrem de sigur, cu execuții de bună valoare în ansamblul lor, elogios apreciate de toți cei prezenți. Dacă vom mai adăuga faptul că doar cu șase luni în urmă ea se situa pe un loc aproape modest în campionatul României, iar acum se află pe locul 5 în Europa, progresul înregistrat de această tînără gimnastă de 15 ani apare cu adevărat spectaculos. Și apoi, să nu uităm că, alături de Nadia, Emilia și Melita, cele mai susținute reprezentante ale gimnasticii noastre feminine la ora actuală, se află de o bună bucată de vreme alte sportive de real talent, care au și realizat apreciate succese internaționale. Ne referim, în primul rînd, la Anca Kiss, evidențiată în turneele desfășurate nu de mult la Moscova și Riga, ca și în concursurile demonstrative din Suedia, pentru a nu mai vorbi de aprecierile culese de această tînără și talentată gimnastă la Campionatele internaționale din acest an ale țării noastre. Le vom menționa, apoi, pe Dumitrița Turner, Marilena Vlădărău, Rodica Dunca, eleve ale Școlii generale nr. 7 din Deva, care se pregătesc sub conducerea antrenorilor Marta și Béla Károly.

Deviza după care m-am condus, din momentul în care am venit la Deva, a fost aceeași după care m-am călăuzit în anii trecuți : rezultatele de mare valoare se pot obține numai printr-o muncă de maximă seriozitate, prin cunoașterea temeinică a posibilităților fiecărui elev, cît și a antrenorilor. Muncind astfel și în viitor vom asigura un înalt nivel de pregătire gimnastelor de mare performanță pe care le evem și vom pregăti, metodic și organizat, pe sportivele ce urmează să le înlocuim în arena internațională în viitorul apropiat. În orice caz, aș dori ca, întotdeauna, rezultatele noastre să fie apreciate cu toată luciditatea și obiectivitatea, în contextul dezvoltării internaționale a gimnasticii, al concurenței aprige pentru supremația mondială. Am inițiat și vom iniția și pe viitor adversari puternici și vom putea învinge numai dacă nu vom precupeți nici un efort.

BELA KAROLY
antrenor emerit

Campionatele europene de la Copenhaga au evidențiat cu pregnanță nivelul ridicat al clasei internaționale a gimnasticii noastre, fapt subliniat de toți specialiștii. Întrecerile au arătat, în același timp, că școala sovietică de gimnastică dispune în continuare de sportive de înaltă clasă, după cum nu trebuie neîndeplinit omis faptul că noi tinere talente din alte țări bat puternic la porțile afirmării internaționale. Le avem în vedere, în primul rînd, pe gimnastele din R.D. Germană și R.S. Cehoslovacă, care dealtfel, în capitala Danemarcei, s-au angajat serios în lupta pentru medalii.

Aceasta înseamnă că federația noastră de specialitate, tehnicienii ei, antrenorii loturilor reprezentative trebuie să privească cu toată răspunderea pregătirea viitoare, în care trebuie să se investească, ca și pînă acum, seriozitate, exigență, pasiune, pentru ca cele mai bune sportive ale noastre să se pregătească temeinic pentru viitoarele examene internaționale. Lupta pentru supremație a fost grea și pînă acum, dar va fi și mai grea în viitor. **Trebuie să se muncească mult pentru a se asigura o mare siguranță și precizie în execuție în concursurile oficiale, atuuri de prim ordin în obținerea succesului.** Chiar și în probele în care ne-am dovedit superioritate, **trebuie să se insiste pentru mărirea dificultății și a imbunătățirii continue a tehnicii de execuție. Finalurile exercițiilor la sol, coborîrile de la bîrnă trebuie imbunătățite considerabil, pentru a asigura impresia finală atît de importantă pentru spectatori și arbitraj.** La gimnastele mai tinere este necesar să fie imbunătățite compozițiile exercițiului la sol, asigurîndu-se fiecărei execuții o „culoare personală", mai multă expresivitate, pentru a nu mai aminti că sînt necesare, în continuare, introducerea în exerciții a unor elemente acrobatice de mare virtuozitate. După examenul atît de important de la Tokio, „Cupa mondială", va trebui să se pună accentul la antrenamente pe perfecționarea exercițiilor impuse, care s-au dovedit nu o dată decisive în ierarhizarea unor echipe valoroase, ca și pe finisarea exercițiilor liber alese, după introducerea în compoziția lor a unor noi elemente de dificultate tehnică, a unor noi mișcări originale, valoroase. Numai așa se va reuși ca în perioada următoare, să se mențină ritmul de progres realizat în ultimele luni, care a asigurat, în ultimă instanță, rezultatele excelente înregistrate la Campionatele europene de la Copenhaga.

Materiale realizate de **Constantin MACOVEI**

BOXUL NOSTRU A FĂCUT UN PAS IMPORTANT PE DRUMUL REVENIRII ÎN ELITA INTERNAȚIONALĂ

După eșecul suferit de pugiliștii români la campionatele mondiale desfășurate anul trecut la Belgrad, în sportul cu mănuși din țara noastră a început o adevărată campanie de pregătire în vederea redresării activității, susținută și de ziarul „Sportul", prin rubrica **„Boxul românesc în plin efort de reafirmare".** Au urmat măsuri de reorganizare a Biroului federal, a colectivului de tehnicieni, ample acțiuni de selecție în vederea alcătuirii **unui lot de tineri talentați, dornici de afirmare, capabili să contribuie la îndeplinirea sarcinilor reieșite din Programul de dezvoltare a activității de educație fizică și sport,** aprobat de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

În această campanie de lungă durată, **care vizează obținerea unor rezultate pe măsura așteptărilor la Jocurile Olimpice de la Moscova,** campionatele europene de la Köln au constituit un prim prilej de verificare a stadiului de pregătire a celor selecționați, a eficienței muncii depuse, a acumulărilor cantitative, care pot determina în mod firesc o calitate nouă, superioară.

În ce măsură au reușit să-și îndeplinească aceste prime obiective cei 12 componenți ai reprezentativei noastre naționale (în marea lor majoritate tineri, debutanți într-o competiție de acest nivel și chiar în prima noastră formație), **care sînt posibilitățile lor de a se impune în elita mondială** a boxului amator? Iată doar două din principalele întrebări cărora vom încerca să le găsim răspunsul în numărul de azi al ziarului nostru, propunîndu-ne, desigur, și alte dezbateri viitoare în această disciplină cu mare popularitate la noi și cu o însemnată pondere în programul Jocurilor Olimpice.

ÎNTINERIREA LOTULUI ȘI ANTRENAMENTELE TEMEINICE AU FOST HOTĂRÎTOARE ÎN REALIZAREA BILANȚULUI DE LA KÖLN

Fără îndoială, comportarea generală a reprezentanților noștri la campionatele continentale de la Köln a fost bună. **Cele șapte medalii obținute reprezintă o performanță notabilă, care depășește bilanțul ediției precedente** și care n-a fost prevăzută nici de optimiștii iubitori ai boxului din țara noastră, în amintirea lor rămînînd insuccesul echipei naționale la C.M. 1978. Evoluțiile multor pugiliști români au fost unanim apreciate de specialiștii prezenți la „Köliner Sporthalle", reușitele noastre echipe fiind comentate elogios de majoritatea cotidienelor de sport din Europa. Numele unor boxeri ca **Daniel Radu, Valentin Silaghi, Dragomir Ilie, Ion Cernat, Ion Buduşan** sînt rostite azi cu admirație. Cele șapte prezente românești în fața semifinalelor campionatelor europene au constituit o surpriză pentru cei care au urmărit întrecerile actualei ediții a C.E.

Acum, la sfîrșitul unei prime perioade de pregătire, cînd am avut un astfel de prilej de a verifica modul cum s-a muncit, frumoasele rezultate realizate de boxerii români în confruntarea cu cei mai buni pugiliști din Europa vorbesc de la sine despre faptul că noua **echipă de box a țării noastre a fost bine aleasă** în marea ei majoritate. Competiția a evidențiat faptul că dispunem de elemente tinere, talentate, care, **bine pregătite, se pot impune în fața unor adversari redutabili.** Comportarea mai multor boxeri români a făcut ca în lumea pugilistică europeană **să se vorbească din nou de România ca despre o forță reală — de prim rang — în sportul cu mănuși de pe bătrînul continent.** Unora dintre tinerii noștri reprezentanți îi se prevăd succese viitoare și mai mari, șanse de a se număra printre medaliații olimpici.

Remarcînd buna pregătire a sportivilor români, nu putem **să nu evidențiem și activitatea tehnicienilor Ion Popa, Teodor Niculescu, dr. Petru Radovici, care au condus cu competență antrenamentele lotului, realizînd astfel un pas important pe drumul reafirmării boxului românesc în arena internațională.** De asemenea, se cuvine să amintim aportul noului secretar al F. R. Box, **Dumitru Ciobotaru,** care a participat efectiv și permanent la pregătirea boxerilor români în ultima perioadă dinaintea campionatelor europene, contribuind la crearea unui climat corespunzător de muncă, într-o deplină disciplină.

Comentariile pe marginea întrecerilor continentale de la Köln continuă, cea de-a 22-a ediție a campionatelor europene a rămas în urmă. Acum pe băieții noștri îi așteaptă **o perioadă deosebit de importantă de pregătire în vederea participării cu succes și la Jocurile Olimpice din 1980.**

Valentin Silaghi (stînga) acumulează încă un punct în partida din semifinala categoriei mijlocie, cu L. Pem *(Ungaria) pe care l-a învins la puncte.*

Telefoto : A.P.-AGERPRES

Daniel Radu este pugilistul român care a lăsat o foarte frumoasă impresie la C.E. de la Köln

CEI 12 „TRICOLORI", AȘA CUM AU EVOLUAT, AȘA CUM I-AM DORI SĂ DEVINĂ !

● Elemente talentate, de reală perspectivă : Daniel Radu, Ilie Dragomir, Ion Boboc, Ion Buduşan, Ion Cernat ● Acțiunea de selecție și prospectare trebuie continuată ● Mai există categorii deficitare față de cerințele marilor întreceri

Remarcînd succesele boxerilor români la cea de-a XXIII-a ediție a campionatelor europene, ne-am referit la comportarea de ansamblu a reprezentativei naționale. Firește, la reușita generală — unanim apreciată — cei 12 pugiliști au avut contribuții diferite. Tocmai de aceea am considerat că o analiză individuală a evoluției componenților echipei noastre este absolut necesară pentru o evaluare realistă a potențialului existent, ca și pentru orientarea viitoare a selecției și pregătirii sportivilor.

Ion Boboc (categoria semimuscă) a susținut un singur meci, în compania vest-germanului Ștefan Gertel. Cu toate că a fost declarat învins cu o decizie de 3—2, fiind astfel eliminat din competiție încă din faza preliminară, evoluția lui a fost la nivelul așteptărilor și numai lipsa de corectitudine a unor arbitri a făcut ca tînărul nostru reprezentant să nu se numere printre medaliați. El a boxat bine, cu multă ambiție, a dovedit o pregătire corespunzătoare și calități fizice care-i permit să obțină în viitor performanțe remarcabile. Este nevoie, însă, ca tehnica sa de lovire să fie corectată pentru a nu mai fi pasibil de a primi avertismente.

Daniel Radu (muscă). Este sportivul care a constituit cea mai plăcută surpriză atît pentru delegația noastră, cît și pentru cei care mulți specialiști prezenți întrecerile de la Köln. Deși pregătirea sa nu s-a putut efectua în nivelul optim, Radu avînd o mînă imobilizată în aparat gipsat pînă cu 12 zile înaintea plecării delegației (fapt care explică randamentul său scăzut în ultima reprizăa unuia dintre adversarii săi — R.D.G.), campionul european de juniori s-a comportat remarcabil. Este unul dintre puținii participanți la întrecerile continentale ale cărui evoluții au fost însoțite de numeroase aplauze. Eschive derutante, urmate de serii rapide și precise de lovituri, un box frumos, spectaculos și eficace sînt atributele care au însoțit evoluția tînărului care n-a împlinit încă virsta de 20 de ani. **Daniel Radu este pugilistul apreciat ca un mare talent, cărula i se întrevăd frumoase perspective în arena internațională.** Dealtfel, meritul principal al succesului obținut de Daniel Radu în finala de argint (care trebuia să fie de aur), obținută la prima sa participare la campionatele europene de seniori, este o convingătoare „carte de vizită". El va trebui să se pregătească în continuare cu aceeași seriozitate și dăruire, să dueă aceeași viață sportivă, să fie disciplinat și modest, așa cum îi stă bine unui tînăr sportiv care aspiră la marea performanță în această frumoasă, dar dură disciplină olimpică.

Teodor Dinu (cocoș) a fost învins în faza eliminatorie de către campionul categoriei, sovieticul Nikolai Krapjov. Bun tehnician, suficient de bine pregătit fizic, T. Dinu nu s-a dovedit destul de hotărît în acțiunile ofensive, boxează pres economicos și nu avea avantaj. Apreciem, totuși, că potențialul său de luptă este mult diminuat la această categorie (datorită slăbirii) și că trecerea sa la categoria ușoară l-ar permite să-și pună mai bine în valoare calitățile fizice și talentul, care au lăsat o frumoasă impresie la întrecerile de la Köln.

Carol Hajnal (ușoară) a cîștigat două meciuri și a obținut medalia de bronz. Deși el a contribuit la bilanțul echipei, posesor al unor lovituri cu care își poate scoate orice adversar din luptă, acest tînăr este un sportiv de a cărui pregătire tehnicienii noștri trebuie să se ocupe cu o atenție specială în vederea dezvoltării curajului, dîrzeniei și a voinței de a învinge. În timpul care ne mai desparte de turneul olimpic, el trebuie convins de valoarea calităților sale fizice, de realele lui posibilități de afirmare.

Valentin Silaghi (mijlocie) a realizat performanța maximă la care îl permit disponibilitățile sale fizice actuale. El posedă suficiente cunoștințe tehnice și are o bună viteză de execuție, dar un boxer la o categorie mare care nu lovește puternic nu poate obține mari succese. Șiț, forța de lovire este o calitate care poate fi mult îmbunătățită. El trebuie să exerseze mult loviturile cu brațul sting la corp, cele care sînt deosebit de eficace în arsenalul procedee tehnice ale boxerilor cu garda inversă.

Georgică Donici (semigrea) a cucerit medalia de bronz, performanță lăudabilă pentru un sportiv cu o experiență competițională redusă și pentru cunoștințele sale tehnice încă limitate. El este curajos, disciplinat și dispune de o bună capacitate de efort. Dar bagajul său de deprinderi tehnico-tactice trebuie mult îmbogățit. Altfel, el nu poate aspira la o medalie olimpică.

Ion Cernat (grea) s-a clasat și el al 3-lea în Europa, dar, spre deosebire de Hajnal și Donici, tînărul nostru greu a dovedit calități și cunoștințe mult superioare. El se află într-un real progres și avem convingerea că performanțele sale ale nu se vor opri aici.

Valentin Vrînceanu (supergrea) este unul dintre cei mai slabi componenți ai echipei noastre. Fără rezistență specifică (acuzată toate loviturile primite), lipsit de calități necesare unui greu de performanță, el ne-a convins că nu poate face față unor astfel de competiții.

Ion Buduşan (semimijlocie) a cucerit medalia de bronz în prima sa participare la campionatele europene de seniori, este o convingătoare „carte de vizită". El va trebui să se pregătească în continuare cu aceeași seriozitate și dăruire, să dueă aceeași viață sportivă, să fie disciplinat și modest, așa cum îi stă bine unui tînăr sportiv care aspiră la marea performanță în această frumoasă, dar dură disciplină olimpică.

Teodor Dinu (cocoș) a fost învins în faza eliminatorie de către campionul categoriei, sovieticul Nikolai Krapjov. Bun tehnician, suficient de bine pregătit fizic, T. Dinu nu s-a dovedit destul de hotărît în acțiunile ofensive, boxează pres economicos și nu avea avantaj. Apreciem, totuși, că potențialul său de luptă este mult diminuat la această categorie (datorită slăbirii) și că trecerea sa la categoria ușoară l-ar permite să-și pună mai bine în valoare calitățile fizice și talentul, care au lăsat o frumoasă impresie la întrecerile de la Köln.

Carol Hajnal (ușoară) a cîștigat două meciuri și a obținut medalia de bronz. Deși el a contribuit la bilanțul echipei, posesor al unor lovituri cu care își poate scoate orice adversar din luptă, acest tînăr este un sportiv de a cărui pregătire tehnicienii noștri trebuie să se ocupe cu o atenție specială în vederea dezvoltării curajului, dîrzeniei și a voinței de a învinge. În timpul care ne mai desparte de turneul olimpic, el trebuie convins de valoarea calităților sale fizice, de realele lui posibilități de afirmare.

Valentin Silaghi (mijlocie) a realizat performanța maximă la care îl permit disponibilitățile sale fizice actuale. El posedă suficiente cunoștințe tehnice și are o bună viteză de execuție, dar un boxer la o categorie mare care nu lovește puternic nu poate obține mari succese. Șiț, forța de lovire este o calitate care poate fi mult îmbunătățită. El trebuie să exerseze mult loviturile cu brațul sting la corp, cele care sînt deosebit de eficace în arsenalul procedee tehnice ale boxerilor cu garda inversă.

Georgică Donici (semigrea) a cucerit medalia de bronz, performanță lăudabilă pentru un sportiv cu o experiență competițională redusă și pentru cunoștințele sale tehnice încă limitate. El este curajos, disciplinat și dispune de o bună capacitate de efort. Dar bagajul său de deprinderi tehnico-tactice trebuie mult îmbogățit. Altfel, el nu poate aspira la o medalie olimpică.

Ion Cernat (grea) s-a clasat și el al 3-lea în Europa, dar, spre deosebire de Hajnal și Donici, tînărul nostru greu a dovedit calități și cunoștințe mult superioare. El se află într-un real progres și avem convingerea că performanțele sale ale nu se vor opri aici.

Valentin Vrînceanu (supergrea) este unul dintre cei mai slabi componenți ai echipei noastre. Fără rezistență specifică (acuzată toate loviturile primite), lipsit de calități necesare unui greu de performanță, el ne-a convins că nu poate face față unor astfel de competiții.

Actuala ediție a campionatelor europene de box s-a încheiat cu o frumoasă performanță pentru pugiliștii români. Cele șapte medalii obținute demonstrează că boxul nostru se află pe un drum ascendent, că există elemente talentate care, pregătite în mod corespunzător, sînt capabile de noi și importante succese internaționale. Dar reușitele de la Köln nu trebuie supraapreciate. Ar fi total greșit ca ele să instaleze în rîndul lotului nostru național o atmosferă de automulțumire. Medaliile de la campionatele europene reprezintă doar un prim pas pe drumul reafirmării internaționale a sportului cu mănuși din țara noastră. Tehnicienii lotului național, ca și cei de la cluburi, și mai cu seamă sportivii, trebuie să înțeleagă că întrecerile continentale au fost incomparabil mai ușoare decît va fi turneul olimpic de la Moscova, unde vor fi prezenți boxeri puternici din **Cuba, S.U.A., Japonia, R.P.D. Coreeană** și din multe țări africane în care boxul cunoaște o rapidă dezvoltare. Deci, ESTE NEVOIE SĂ FIE VALORIFICATĂ LA MAXIMUM FIECARE ZI, FIECARE ORĂ, CHIAR FIECARE MINUT DE PREGĂTIRE în timpul care a mai rămas pînă la Jocurile Olimpice.

Actiunea de selecție și promovare a unor tineri talentați, dornici de afirmare, și-a dovedit din plin utilitatea. **Ea trebuie continuată cu o și mai mare perseverență** deoarece întrecerile de la Kölner Sporthalle au scos în evidență faptul că mai există și categorii deficitare. **Numai acționînd în același mod hotărît, cu o exigență sporită în timpul antrenamentelor,** reprezentanții boxului românesc pot realiza saltul valoric care să-i conducă spre podiumul olimpic. Este ceea ce așteaptă de la ei (acum mai mult decît oricînd) numeroșii iubitori ai sportului cu mănuși din țara noastră.

Materiale realizate de Mihai **TRANCĂ**